

[Kofod-Svendsen]

Denne korte replik skal være, at der er foretaget undersøgelser i det ene og det andet amt; det er da ikke i modsætning til, at der foretages en samlet uvildig undersøgelse. Og når hr. Kaj Poulsen siger, det vil gøre ondt, tænker hr. Kaj Poulsen jo på det, der vil kunne indtræffe den 1. januar 1988, hvis der ingen revision sker. Men lad os nu få den sammenfattende vurdering, og lad os så tage revisionen; det mener jeg er den rigtige rækkefølge.

Bollmann (CD):

Jeg vil egentlig kun sige, at jeg er meget enig med den foregående taler. Når nu der er sat undersøgelser i gang, så vil det være fornuftigt at vente. Jeg lagde mærke til, at både fru Lilli Gyldenkilde og andre sagde, at man gerne vil have et seriøst arbejde, men jeg tror ikke, man kan få et seriøst arbejde, før de undersøgelser er afsluttet. Jeg vil gerne spørge, hvilke af ordførerne der egentlig ved, i hvor stort omfang der er behov for en revision på nuværende tidspunkt. Så derfor må jeg også sige, at vi fra CDs side ikke i dag kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Hr. Bollmann spørger, hvem der ved, at der er brug for en revision. Det ved vi alle sammen, for der står i loven, at det skal der til. Vi ved noget om, hvem der er gået ind på uddannelser, vi ved, hvor mange der er gået ind, vi kender også nogle tal for, hvor mange der kunne være gået ind, og alt i alt er der vel ikke nogen, der kan være i tvivl om, at denne lov har været en fiasko. Man behøver ikke at vente, for ethvert barn kan læse den ene gang efter den anden i avisskriverier, i de undersøgelser, i de spørgsmål, der stilles, og som arbejdsministeren svarer på, at det er en fiasko.

Men jeg vil godt sige, at selv om vi skal have undersøgt og revideret ikke mindst uddannelsessiden i det her, så behøvedes der ikke ret mange undersøgelser for at afskaffe 70 og 55 pct.-sætterne, for enhver med bare en smule fornuft ville jo kunne finde ud af, at det er sætser, som man simpelt hen ikke kan være bekendt at byde folk. Så den del af forslaget, som handler om det, kunne vi for

den sags skyld godt sige ja til nu uden at få flere undersøgelser på bordet.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil også starte med at præcisere, at det, Socialdemokratiets folketingsbeslutning handler om, er at afskaffe de lave sætser, 70 pct.- og 55 pct.-satsen. Socialdemokratiet anfægter ikke, at folk skal kunne uddanne sig i en arbejdsløshedsperiode. Man anfægter slet ikke, at det er en god ting. Man anfægter kort sagt slet ikke, at der er behov for at udvide de muligheder, folk har i en arbejdsløshedsperiode. Hvor langt vi så i virkeligheden vil gå, kan vi diskutere en dag, når vi skal diskutere uddannelsessiden mere grundigt.

Men da arbejdsministerens afslag meget drejede sig om uddannelsessiden, vil jeg alligevel sige nogle ord om den. Jeg mener, det er meget svært for arbejdsministeren at tilbagevise, at ordningen med uddannelsesydelse har været en fiasko, selv om ministeren forsøger sit bedste. Da ordningen havde været i gang i 9 måneder, var kun 6 pct. af medlemmerne inklusive overgangspersonerne i gang med en uddannelse eller havde fået iværksættedydelse.

Det er rigtigt, at ved sidste opgørelse efter august måned var tallet steget. Det var steget, og det var også steget forholdsvis meget i forhold til de 6 pct., men det var på ingen måde steget så meget, at man kan nå ordet »succes« på nogen som helst måde. Så vidt jeg husker, var det steget, så det nærmede sig noget med 15 pct. – hvis det ikke er en overdrivelse. Nu har jeg i alt fald ikke sagt for lidt, måske endda for meget. Og så skal det med ind i billedet, at man efter august måned var over det tidspunkt, hvor uddannelsesinstitutionerne var startet, og derfor var folk, som var kommet ind på uddannelsesinstitutionerne, talt med.

Så forventer ministeren godt nok, at der resten af året vil være en stigning, så folk løbende kommer ind i en uddannelsesydelse eller iværksættedydelse. Jeg tror, at når september er gået, vil der være kommet lidt flere ind, men så tror jeg altså også at det er slut. Og tiden løber. Problemet er, at tiden løber, og de mennesker, som måtte komme ind i et uddannelsesforløb meget sent på året, er jo de mennesker, der så kommer på nedsatte dagpenge. Måske får de nedsatte dagpenge i